

Anfastebo naturreservat i ett nötskal

Den skandalösa förstörelsen av ett naturreservat i Ale behöver verkligen lyftas fram i media.

Jag besökte detta Anfastebo redan 1977, i samband med reservatsbildningen, för ringmärkning av fiskgjuse och ormråk, och kunde uppfatta att skogen utgjordes av äldre naturlig skog. Området var mycket vackert med bland annat utsiktsberget Högås och sjöarna Djupsjön och Högnsjön.

Den ursprungliga markägaren önskade freda området för att gynna framtida friluftsliv. Vi denna tid brydde man sig inte om olika arter av mossor, lavar och svampar, utan ordet friluftsliv innefattade självklart även naturvärden och

biologisk mångfald. Numera betyder artinnehållet mycket mer och bidrar starkt till naturskydd i form av reservat eller biotopskydd.

Det nämns i insändaren att 4,8 hektar har kalhuggits, vilket är ofullständigt, då det handlar om i stort sett halva ytan ca 50 hektar. Reservatet består i dag av hyggen, tita granplanteringar och sönderkörda mark. Precis som de flesta av landets skogar ser ut i nord. När markägare vill avverka lämnas en anmälan härom till Skogsstyrelsen, som när det gäller reservat, vidarebefordrar denna till länsstyrelsen. Hänav att det är denna myndighet som beslutat om reservat och bestämmer dess skötselplaner.

Till skötselansvarig utses

oftast Västkoststiftelsen. Denna stiftelse kan inte besluta om skötsel på egen hand genom att bestämma över markägare, som inte vill veta av varken P-plats, skyltar eller folk på markerna. Då är det länsstyrelsen sak att gripa in. I stället går man med på kalhuggning i reservat trots att detta inte var syftet med att bevara Anfastebo som formellt skyddat område. Det står i bestämmelserna att kalhuggning inte är tillåtet utan dispens från just länsstyrelsen. Sedan avstår man hela skötselplanen med motiveringen att skogen inte har några naturvärden! Men det hade den ju från början!

Vad som nu behöver göras är att köpa in skiftet och se till att restaurera

skogen. Detta borde kunna ses som ett "straff" för misskötsel av ett vackert reservat. Fortfarande finns ju det vackra landskapet kvar som grundplåt för ett sådant projekt. Man borde kunna köpa in detta för en låg kostnad eftersom det skogliga värdet är lågt efter all skövling av vuxen skog. Det borde också kunna ses som en positiv sak att just restaurera natur och härmad bli uppmärksammat utåt och göra Anfastebo naturreservat ett känt begrepp. Medel bör kunna erhållas

från länsstyrelsen via statliga Naturvårdsverket genom äskande av extra tilldelning för just detta projekt. Att bara strunta i alltsammans är

oansvarigt och visar på bristande kompetens och vilja. Dags alltså att läka sår.

Leif Danielsson
Naturvårdare

Genmål på reportaget om naturreservatet Anfastebo: "Västkoststiftelsen och Länsstyrelsen är svekfulla hycklare"

Reportaget om naturreservatet Anfastebo säger Lars Strandberg som är kanslichef på Västkoststiftelsens naturvårdsförvaltning: "Vi prioriterar andra områden före Anfastebo då vi anser att det inte har så höga naturvärden".

Om han hade varit ärlig så skulle han ha sagt: Eftersom vi inte har förvaltat reservatet i enlighet med beslutet så har naturvärdena minskat.

Lars Strandberg säger också: "Vi tog kontakt med markägaren för att bygga en parkeringsplats, men han ville inte det och det är en strid som vi inte är pigga på att ge oss in i". Det är ointressant

vad markägaren vill. Det står i reservatsbeslutet att en parkeringsplats skall anläggas enligt markering på reservatskartan. Det är förvaltarens uppdrag att anlägga en parkeringsplats.

På frågan om varför inga skyltar har satts upp så medger förvaltaren att det är unikt, men skyllar på låga naturvärden. När anledningen kanske beror på att skyltar skulle peka på en skamfläck orsakad av förvaltaren.

Alekurieren kontakta de även Lars Sjögren, Förvaltningsfunktionen, Länsstyrelsen Västra Götalands län. Men han uttalade sig inte trots att Anfastebo är hans ansvarsområde. Han hänvisade istället till sin

chef Jörel Holmberg, Naturavdelningen, Enheten för naturförvaltning.

Som skäl till varför länsstyrelsen tillät kalavverkning i reservatet anger hon att deras naturskyddsbeslut ansåg att skogen inte var värdefull.

För vem är ett kalhygge som blir en granåker värdefull?

I reservatsbeslutet står det:

"Syftet med värden och förvaltningen är att värda och bevara ett naturskönt område av värde för friluftslivet."

Bruno Nordenborg
Ordförande
Alefjälls Naturskyddsförening